

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119206020
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6119206020.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunay a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: AutoM Geci Borov, s.r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Podhrunkovská 1A, IČO: 46 860 355, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 14, IČO: 00 585 441, zastúpenému Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 302,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15Csp/35/2019 -125 zo dňa 06. júna 2019

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 302,80 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 116,43 eur od 16.12.2017 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 58,53 eur od 17.6.2017 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 61,04 eur od 22.12.2017 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,80 eur od 15.12.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica zo dňa 7.1.2019 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 302,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 116,43 eur od 16.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 58,53 eur od 17.6.2017 do zaplatenia, zo sumy 61,04 eur od 22.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 66,80 eur od 15.12.2017 do zaplatenia, taktiež žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

3. Podanú žalobu žalobca odôvodňoval na základe tých skutočností, že dňa 18.10.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Superb, EČV: VT424BI, ktoré v čase vzniku škodovej udalosti patrilo poškodenej Eve Pinterovej. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla s EČV: VT027BA, ktorého vlastníkom bol František Gofa. Vinník nehody mal v čase vzniku škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola riadne ohlásená a zaregistrovaná pod č. 9564962070. Poškodená si dala opraviť vozidlo u žalobcu a náklady na opravu

poškodeného vozidla boli v sume 550,15 eur, ktoré boli uplatnené u žalovaného. Žalovaným bola uznaná suma 433,72 eur a nepriznaná ostala suma 116,43 eur. Neuznaná suma bola poškodenou postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2017. Dňa 5.4.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Dacia Sandero, EČV: VT665BV, ktoré v čase vzniku škodovej udalosti patrilo poškodenému Jánovi Malému. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla s EČV: PO680FI, ktorého vlastníkom bol VEVO, s.r.o.. Vinník nehody mal v čase vzniku škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola riadne ohlásená a zaregistrovaná pod č. 9850601823. Poškodený si dal opraviť vozidlo u žalobcu a náklady na opravu poškodeného vozidla boli v sume 297,72 eur, ktoré boli uplatnené u žalovaného. Žalovaným bola uznaná suma 212,19 eur a nepriznaná ostala suma 58,53 eur. Neuznaná suma bola poškodeným postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 6.6.2017. Dňa 4.10.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Suzuki SX4, EČV: VT462BK, ktoré v čase vzniku škodovej udalosti patrilo poškodenému Mariánovi Duhoňovi. Škodová udalosť bola riadne ohlásená a zaregistrovaná pod č. 9564912882. Poškodený si dal opraviť vozidlo u žalobcu a náklady na opravu poškodeného vozidla boli v sume 1.471,76 eur, ktoré boli uplatnené u žalovaného. Žalovaným bola uznaná suma 1.244,75 eur, spoluúčasť predstavovala sumu 165,97 eur a nepriznaná ostala suma 61,04 eur. Neuznaná suma bola poškodeným postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2017. Dňa 8.10.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Suzuki SX4, EČV: VT462BK, ktoré v čase vzniku škodovej udalosti patrilo poškodenému Mariánovi Duhoňovi. Škodová udalosť bola riadne ohlásená a zaregistrovaná pod č. 9564912874. Poškodený si dal opraviť vozidlo u žalobcu a náklady na opravu poškodeného vozidla boli v sume 1.239,59 eur, ktoré boli uplatnené u žalovaného. Žalovaným bola uznaná suma 1.006,82 eur, spoluúčasť predstavovala sumu 165,97 eur a nepriznaná ostala suma 66,80 eur. Neuznaná suma bola poškodeným postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2017. Žalobca si voči žalovanému uplatnil žalovaným neuznané sumy z uvedených štyroch poistných udalostí spolu s úrokom z omeškania.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, keďže mal za to, že žaloba nespĺňa zákonné kritéria v zmysle ust. § 132 CSP s tým, že ani žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore, nakoľko poškodení boli dlžníkmi žalobcu, a preto nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávok z poškodených na žalobcu.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 15 ods. 1, § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 797 ods. 3 OZ, § 517 ods. 1, ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 01.02.2013.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v dňoch 18.10.2017, 05.04.2017, 04.10.2017 a 08.10.2017 došlo k škodovým udalostiam tak, ako ich súd ozrejmlil v bodoch 21. - 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku v znení právneho posúdenia veci, na ktoré odkazoval s tým, že dospel k záveru, že žalobca preukázal rozsah opráv vozidiel, ktorých cenu žiadal od žalovaného uhradiť titulom poistného plnenia. Vychádzal zo skutočností, že žalovaný rozsah opravy nenamietal, nakoľko namietal len cenu, za ktorú mali byť práce vykonané, čo ale nepreukázal a preto súd mohol vychádzať len z listinných dôkazov žalobcom preukazujúcich skutočné náklady potrebné na opravu poškodených motorových vozidiel, s odkazom aj na ust. § 151 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a keďže žalovaný mal povinnosť plniť v stanovenej lehote t.j. do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti, keďže tak neučinil, dostal sa do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ s tým, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 3 citovaného zákona poisťovateľom, a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote a pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, nemôže ho to zbavovať v prípade úspechu v súdnom konaní zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti nesplnil a preto súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu a o nároku na náhradu trov konania rozhodol vychádzajúc z plného úspechu žalobcu podľa § 255 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 251 a § 262 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že odôvodnenie rozhodnutia je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, čím uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

8. Uvádza, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie v spore, pričom žalobca uplatnený nárok odôvodňoval tromi poisťovacími udalosťami, ktorými poškodené mali svoje záväzky voči žalovanému mali postúpiť žalobcovi, pričom nejde o pohľadávky a preto je tak právny úkon postúpenia pohľadávky v rozpore s ust. § 524 ods. 1 OZ, nakoľko zo samotných zmlúv o postúpení pohľadávok absentuje konkrétny prejav vôle poškodených ako postupcov, týkajúci sa postúpenia samotných pohľadávok na žalobcu, čím je aj predmet zmlúv o postúpení pohľadávok rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku nie presne špecifikovaný, keďže z textu samotných postúpení vyplýva, že poškodení plánovali postúpiť svoje pohľadávky, pričom z obsahu ZoPP vyplýva, že tieto pohľadávky predstavujú záväzky poškodených vyplývajúcich z faktúr a to aj s poukazom na rozsudok NS ČR sp.zn. 33Cdo/1527/99 zo dňa 22.06.2000, podľa ktorého je takýto právny úkon neplatný, keďže jeho výklad je nejasný a neurčitý s odkazom na § 35 ods. 2 OZ. Čo sa týka priznaného príslušenstva, žalovaný poukazyval na rozhodnutie NS SR zo dňa 22.11.2018 sp.zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a preto žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplataenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, predstavuje krátené časti poisťného plnenia, ktoré si uplatnili poškodení na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným, a rovnako predmetom sporu sú aj nároky na náhradu škody vo forme poisťného plnenia, na ktoré majú nárok poškodení titulom povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré majú uzavreté vinici nehody, ktoré postúpili na žalobcu zmluvou o postúpení časti pohľadávky, nakoľko žalovaný krátil poisťné plnenie, z dôvodov opravy v nezmluvnom neznačkovom servise, krátenie normohodiny, lakovacej konštanty, lakovacieho materiálu. Ak žalovaný pristúpil ku kráteniu, jeho konanie musí mať oporu v poisťných podmienkach alebo v zákone a nemôže ísť o subjektívny názor, nepodložený v tomto konaní ani žiadnymi dôkazmi. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie mal žalovaný za to, že súd sa vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a preto jeho rozhodnutie nepostráca zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Čo sa týka zmluvy o postúpení pohľadávky, možno vychádzať z toho, že zmluva o postúpení pohľadávky je platným právny úkonom a to s odkazom na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 31Cdo/1328/2007, zrejmu určitost' prejavu vôle, čím je uzavretý právny úkon, platný. Čo sa týka úrokov z omeškania žalobcu poukazyval na to, že v rozsudku NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 sa uvádza, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) tohto zákona, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti s tým že skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poisťného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania. Žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania je v danom prípade ale odôvodnený ust. § 517 ods. 1, 2 OZ ako sankcia za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy, keďže žalobca nežiadal o zaplataenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, za omeškane žalovaného so splnením nepeňažnej povinnosti (ukončiť šetrenie poisťnej udalosti v lehote stanovenej zákonom) s tým, že znenie ust. § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP nevylučuje aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, keďže § 11 ods. 8 tohto zákona postihuje nepeňažné plnenie, ako aj nečinnosť poisťovne pri nepeňažnom plnení, pričom ust. § 517 ods. 2 OZ sankcionuje nečinnosť spočívajúcu v omeškani so splnením peňažného dlhu a preto súd správne priznal úroky z omeškania, nakoľko na danú vec nemožno aplikovať rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017. V tomto prípade treba apelovať na to, že žalobca pri uplatnení poisťného nároku predložil všetky dôkazy, z ktorých aj súd vychádzal v tomto konaní a zároveň žalovaný mu bezdôvodne odmietol poskytnuté plnenie v peňažnej forme, bez akéhokolvek bližšieho zdôvodnenia jeho odmietnutia. Následne poukazyval aj na

citované rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, čo sa týka aplikácie pri peňažnom plnení ust. § 517 ods. 2 OZ, ak je žalovaná v omeškaní s plnením, s apelom na to, že v tomto konaní nejde o nepeňažné plnenie. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

10. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu už nevyjadril.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov zo strany žalovaného podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.09.2020 o 10.15 hodine, v pojednávacej miestnosti č.dv. 212/II. poschodie s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 21.09.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj NS SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk k NS SR a súdov SR 1/2016, nakoľko spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontrádné konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť na primeranú reakciu vo vzťahu k vyhodnoteniu skutkového stavu a jeho právnomu posúdeniu konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventúálne vierohodnosti.

16. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcom z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne

správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

17. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18. Odvolací súd ale dôvodnosť uplatnených odvolacích dôvodov vo veci nevzhladol.

19. Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok dáva jasnú odpoveď, čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko súdy zo zákona t.j. ex offio v každom štúdiu konania preskúmajú aktívnu vecnú legitímáciu a v prípade, ak ju nepovažujú za spornú a so žalobcom v konaní konajú, je tak nepochybne zrejmé, že žalobca má vo veci aktívnu vecnú legitímáciu a to aj z dôvodu, že súd prvej inštancie, čo sa týka vyhodnotenia skutkového stavu a s odkazom na vykonané právne posúdenie veci nezistil, aby zmluva o postúpení pohľadávok bola neplatným právnym úkonom s tým, že v tomto znení odvolací súd odkazuje už na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere a to rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/326/2018 zo dňa 09.10.2019, 3Co/111/2019 zo dňa 12.08.2020, ako aj ďalšie v tom znení, že „zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorili poškodení so žalobcom, u ktorého si dali poškodené vozidlo opraviť s tým, že škodu spôsobili poisťenci žalovaného, pričom predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok môže byť akákoľvek určitá pohľadávka, ak je nepochybné, z akého vzťahu vyplýva, aj keď nemusí byť perfektné správne pomenovaná, podstatná je dostatočná určitosť a zrozumiteľnosť, akého nároku sa týka, nakoľko predmetom postúpenia môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, splatná, nesplatná, budúca, pričom podmienkou je len fakt, že ide o pohľadávku existujúcu, či podmienenú existujúcu. Preto pohľadávky uplatnené v tomto konaní ako nároky na poistné plnenie z titulu škody vzniknutej na majetku poistených osôb, boli dostatočne určité a zrozumiteľne špecifikované v zmluvách o postúpení pohľadávok tak, ako to súd prvej inštancie, čo sa týka vykonania dôkazov učinil v bodoch 4. až 7. odôvodnenia napadnutého rozsudku, vychádzajúc zo zmlúv o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2017, 06.06.2017, 14.12.2017 a opätovne 14.12.2017 s tým, že ku škodovým udalostiam došlo v dňom 18.10.2017, 05.04.2017, 04.10.2017 a 08.10.2017, s odkazom na následné vyhodnotenie vykonaného dokazovania učené súdom prvej inštancie v bodoch 20. až 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

20. V tomto prípade žalovaný sa ku žalobe len vyjadril v tom znení, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, nakoľko poškodení boli dlžníkmi žalobcu a preto nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávok z poškodených na žalobcu, čo ale nie je v rozpore so zákonným postúpením pohľadávok, keďže vzhľadom na existenciu pohľadávky poškodených na plnenie z poistenia voči žalovanému, poisťovníkovi nič nebránilo tomu, aby svoju pohľadávku voči žalovanému postúpil na tretiu osobu t.j. na žalobcu a je bez právneho významu, či žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu opravy motorového vozidla, keďže spôsob usporiadania nárokov poškodeného poisteného voči poisťovateľovi a tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu v dôsledku poistnej udalosti, je výlučne na vóli poškodeného s tým, že poisťovateľ je z poistnej zmluvy povinný plniť poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade žalobcovi ako postupníkovi. S poukazom na rozhodnutie NS SR- R34/99 treba apelovať aj na to, že strany sa môžu dohodnúť aj na postúpení len niektorej časti pohľadávok a keďže žalobca predloženými dôkazmi uniesol dôkazné bremeno v spore, čo ale nemožno konštatovať o žalovanom, keďže jeho tvrdenie bolo len všeobecného charakteru, bez zreteľa na konkrétne dôkazy, tak žalobca preukázal existenciu poistných vzťahov, vznik poistných udalostí, splnenie povinností na ohlásenie poistnej udalosti riadne a včas, ako aj doklady viažúce sa k oprave poškodenej veci uvedením do pôvodného stavu a keďže žalovaný nepreukázal skutočnosť, že žalobcovi poskytnuté plnenie titulom poistného plnenia nepatrí v požadovanom rozsahu s tým, že dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti totiž zaťažuje

tú stranu sporu, ktorá z existencie tvrdenej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, súd prvej inštancie rozhodol v neprospech žalovaného, keďže žalovaný hodnoverným spôsobom nepreukázal nehodnovernosť predložených faktúr, z ktorých vyplýva rozsah a hodnota nákladov spojených s opravou poškodenej veci s tým, že v zmysle všeobecných poisťných podmienok, ktoré boli súčasťou zmlúv o havarijnom poistení, vznikol žalovanému nárok na krátenie poisťného plnenia, ktoré ale žalovaný v smere dôkazné bremená neunesol tak, ako to správne aj odôvodnil súd prvej inštancie a preto súd správne žalobe žalobcu vyhovel.

21. Rovnako správne súd prvej inštancie rozhodol, ak k priznaným sumám taktiež žalobcovi priznal aj nárok na príslušenstvo v zmysle § 517 ods. 2 OZ, keďže aj odvolací súd sa stotožňuje s učeným zdôvodnením žalobca v podanom vyjadrení, že citovaný rozsudok NS SR žalovaným, sa týka nepeňažného plnenia a pri uplatnení peňažného plnenia je preto vecne správne, ak súd žalovaného zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania vyplývajúcich z § 517 ods. 2 OZ, nakoľko tento nárok vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ bezdôvodne nevyplatí alebo kráti poisťné peňažné plnenie, pričom medzi žalobcom a žalovaným nejde o vzťah zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, ale ide o občianskoprávny nárok vyplývajúci zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a vtedy, ak škodcom bol poistenec žalovaného, prechádza povinnosť na náhradu škody na poisťovňu a poškodený má právo tento nárok priamo uplatniť proti poisťovateľovi v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., čo v danom prípade aktívne legitimovaný subjekt titulom platnej zmluvy o postúpení pohľadávok aj správne učinil a uplatnený nárok si uplatnil voči žalovanému, nielen titulom zaplatenia istiny, ale aj príslušenstva, ktoré sa k istine, ktorá nebola riadne a včas žalovaným zaplatená, zákonne aj viaže.

22. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny podľa § 387 od. 1 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške priznaného nároku následne rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).